

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 236.669 van 5 december 2016
in de zaak A. 220.829/IX-8970**

In zake: Adinda WINDERICKX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Myriam Van den Abeele
kantoor houdend te 1700 Dilbeek
Kaudenaardestraat 13
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

het GEMEENSCHAPSONDERWIJS, vertegenwoordigd door
scholengroep 8 – Brussel
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Marc Stommels
kantoor houdend te 2000 Antwerpen
Amerikalei 220 bus 14
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 29 november 2016, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van “de beslissing van [v]erwerende partij om [Adinda Winderickx] in te schrijven in de lessen [o]rkest en de daaruit volgende impliciete beslissing om haar niet in te schrijven in de lessen instrumentaal ensemble”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 5 december 2016, om 11 uur.

Staatsraad Bruno Seutin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Myriam Van den Abeele, die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Jan Fransen, die *loco* advocaat Marc Stommels verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Diane Mareen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Gedurende het schooljaar 2015-2016 is verzoekster ingeschreven aan de muziekacademie J.H. Fiocco te Brussel in het tweede leerjaar van de hogere graad, studierichting muziek, optie samenspel, alwaar zij wekelijks een lestijd “instrument” en een lestijd “instrumentaal ensemble” volgt.

3.2. Voor het schooljaar 2016-2017 is verzoekster ingeschreven voor de vakken viool en instrumentaal ensemble. Zij meldt zich ook aan voor het vak orkest waarvan de lessen aanvangen op 17 september 2016.

3.3. Aanvankelijk volgt verzoekster de les instrumentaal ensemble op woensdag tussen 15.00 en 16.00 bij I. D. G.

Vanaf zaterdag 17 september 2016 volgt zij ononderbroken ook – naast de les op woensdag – de les orkest (2 uur).

3.4. Het samenspel op woensdag (1 uur) gebeurt met een andere leerling die het instrument piano bespeelt. Deze medeleerling heeft echter zijn hogere studies aangevat en kan omwille van zijn nieuw uurrooster niet meer deelnemen aan het samenspel vanaf oktober 2016. Deze medeleerling meldt dit op 28 september 2016 aan zijn leraar I. D. G., die dit op zijn beurt dezelfde dag meedeelt aan verzoekster. Ten gevolge hiervan wordt het uur samenspel en instrumentaal ensemble op woensdag niet langer ingericht.

3.5. Op 26 oktober 2016 zendt de raadsvrouw van verzoekster een brief aan de algemeen directeur van de verwerende partij waarin onder meer wordt vermeld “dat haar dochter ineens verplicht werd niet de les instrumentaal ensemble doch wel de les orkest te volgen”.

3.6. Met een brief van 18 november 2016 deelt de verwerende partij aan verzoekster mee:

“(…) Het lesuur op woensdagmiddag wordt niet meer ingericht en uw cliënte is er volledig van op de hoogte dat Adinda twee uur les KV Instrumentaal ensemble volgt op zaterdag en zich voorbereidt op samenspel met het orkest als soliste. Dit alles gebeurde in samenspraak met Adinda (...)”

Dat is de bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid van de vordering

4. Vooralsnog bestaat er geen noodzaak om over de door de verwerende partij opgeworpen ontvankelijkheidsexcepties uitspraak te doen. Een onderzoek van en een uitspraak over die excepties zouden alleen nodig zijn indien de grondvoorwaarden voor het toewijzen van de vordering tot schorsing vervuld zijn, wat, zoals hierna zal blijken, niet het geval is.

V. Herinnering aan de schorsingsvoorwaarden

5 Krachtens artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid slechts worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden en dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is die onverenigbaar is met de behandelingstermijn van de gewone vordering tot schorsing.

VI. Uiterst dringende noodzakelijkheid

6. Verzoekster motiveert de uiterst dringende noodzakelijkheid van haar vordering als volgt (voetnoot weggelaten):

“10.- Aanvankelijk werd aan Verzoekende partijen elke informatie inzake een mogelijke beslissing door de school ontegd.

Verzoekster, werd, zonder enige (schriftelijke) communicatie naar haar of haar ouders toe, in alle vaagheid aangegeven dat zij geen andere keuze had dan de lessen ‘orkest’ te volgen, zonder dat meer uitleg werd gegeven of dit iets tijdelijks of bestendig - voor het gehele schooljaar - zou zijn.

Het uurrooster dat Verwerende partij kenbaar maakt, nog steeds ‘voorlopig’ gaf/geeft immers (nog steeds) melding van de organisatie van de les ‘instrumentaal ensemble’, gegeven door D. G. op woensdagnamiddag, waaraan Verzoekster reeds in juni 2016 werd toegewezen.

Om die reden, meer specifiek om inlichtingen te bekomen inzake het bestaan en de draagwijdte van een eventuele beslissing, werd door de raadsman van Verzoekende partijen om uitleg verzocht middels de brief van 26 oktober 2016.

11.- Overeenkomstig artikel 16 van het Besluit van de Vlaamse Regering tot organisatie van het schooljaar in het basisonderwijs en in het deeltijds onderwijs georganiseerd, erkend of gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap d.d. 17 april 1991 dient de onderwijsinstelling ten laatste op 15 september de organisatie van het schooljaar vast te leggen en deze onverwijld mee te delen aan onder meer de leerlingen en de ouders van minderjarige leerlingen. Bovendien dient elke wijziging die zich voordoet in de loop van het schooljaar acht dagen voordien te worden meegedeeld.

Zulks geschiedde niet. Voor Verzoekende partijen restte derhalve geen andere keuze dan zelf informatie in te winnen, hetgeen zij op diligente wijze deden, met name vanaf het moment dat de wijziging inzake onderwijsvorm (het

volgen van de lessen ‘orkest’ i.p.v. de lessen ‘instrumentaal ensemble’) een enigszins bestendiger karakter leek aan te nemen.

12.- Pas middels de brief d.d. 18 november 2016 vanwege de raadsman van Verwerende partij verkregen Verzoekende partijen afdoende kennis betreffende de inhoud en draagwijdte van de beslissing.

Relevant kan worden geciteerd:

‘Wanneer het bestuur op ondoorzichtige wijze beslissingen neemt, die beslissingen niet bekendmaakt, zelfs niet intern, en bovendien geen inlichtingen verstrekt, zelfs niet aan personen die een legitiem belang hebben om die inlichtingen te krijgen, dan kan heel dikwijls het bewijs niet geleverd worden wanneer een verzoeker een voldoende kennis had van de juiste inhoud en de grondslag van een beslissing, zodat in die zaken de beroepstermijn in de praktijk ingaat op het ogenblik dat het voor de verzoeker het best uitkomt.’

13.- Voorliggend verzoekschrift wordt verzonden op 29/11/2016.

Overeenkomstig artikel 4, derde lid van het algemeen procedurereglement van de Raad van State kan als de eerste dag van de termijn voor het indienen van een verzoekschrift worden beschouwd de dag nadat de Verzoekende partij van de bestreden beslissing afdoende kennis heeft gehad, *in casu* dient, gezien het hoger vermelde, 18 november 2016 te worden weerhouden. Onderhavig verzoekschrift wordt met andere woorden ingediend op de tiende dag van de verjaringstermijn.

Dit houdt in dat Verzoekende partijen ruimschoots de van hen te verwachten zorgvuldigheid aan de dag leggen bij het nastreven van de meest efficiënte wijze van rechtsbescherming en, aldus, niet nodeloos de rechten van de Verwerende partij beperken.

14.- Middels onderhavig verzoekschrift wordt een zo min mogelijke impact nagestreefd op de loopbaan in het deeltijds kunstonderwijs van Verzoekster, heil dat niet uit de gewone schorsingsprocedure is te putten. Een beslissing in het contentieux van het gewoon administratief kort geding zou ontegenzeggelijk te laat komen om het nadeel af te wenden. Dit volgt alleen al uit de in dat contentieux aan de Verwerende partij toekomende termijn voor het indienen van een nota met opmerkingen en de termijn waarover het aangewezen lid van het Auditoraat beschikt om onderzoek te verrichten en daarvan verslag te doen.

Samengevat: de houding van Verzoekende partijen is diligent en de uiterste hoogdringendheid is, mitsdien, aan de bestreden beslissing en de dreigende gevolgen ervan zelf verbonden en werd niet door het gedrag van Verzoekende partijen zelf uitgelokt.”

Beoordeling

7. De schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid houdt een ernstige verstoring in van het normale verloop van de rechtspleging voor de Raad van State, herleidt de mogelijkheden tot onderzoek van de zaak tot een

strikt minimum en beperkt in aanzienlijke mate de uitoefening van de rechten van verdediging van de verwerende partij.

De aanwending van die procedure moet dan ook zeer uitzonderlijk blijven in die zin dat ze slechts mag worden aangewend in die enkele gevallen dat het uiterst dringend karakter van de zaak meteen voor iedereen zonder meer duidelijk is, of door de verzoekende partij op duidelijke en onomstootbare wijze wordt aangetoond. Luidens artikel 16, § 1, eerste lid, 7°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 ‘tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State’, bevat het verzoekschrift waarin de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd daartoe “een uiteenzetting van de feiten die de uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen”.

Dat impliceert dat een verzoekende partij aan de hand van precieze en concrete gegevens aannemelijk maakt dat de schorsing van de tenuitvoerlegging, indien ze pas na het afwikkelen van de gewone schorsingsprocedure zou worden uitgesproken, onherroepelijk te laat zou komen om het nadeel op te vangen of de belangen van de verzoekende partij veilig te stellen.

Dat impliceert bovendien dat een verzoekende partij met de vereiste spoed en diligentie moet zijn opgetreden. Diligent optreden is vervat in de voorwaarde van de uiterst dringende noodzakelijkheid.

8. Aangenomen kan worden dat de diligentie waarmee een verzoekende partij tegen een haar grievende rechtshandeling opkomt met een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid niet noodzakelijk is af te lezen uit het tijdsverloop tussen de kennisneming van de bestreden handeling en het instellen van die vordering. De regelgeving laat toe dat de schorsing “op elk moment” wordt gevorderd (artikel 17, § 1, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State) en de situatie is denkbaar dat een zaak door gewijzigde omstandigheden pas uiterst dringend wordt nadat reeds eerder een annulatieberoep aanhangig werd gemaakt. Een verzoekende partij dient dus met passende

voortvarendheid op te treden vanaf het ogenblik dat de uiterst dringende noodzakelijkheid ontstaat. Dit ogenblik moet niet – maar kan nog wel – samenvallen met het ogenblik waarop die verzoekende partij kennis krijgt van de bestreden rechtshandeling.

Het valt aan de verzoekende partij toe om op precieze en overtuigende wijze de (nieuwe of veranderde) feiten en omstandigheden, die tot gevolg hebben dat de zaak niet (langer) verenigbaar is met de behandelingstermijn van de gewone vordering tot schorsing, uiteen te zetten, ze aannemelijk te maken en ze in de tijd te situeren. Dit laatste is van belang omdat dan de tussenkomst van die (gewijzigde) feiten en omstandigheden het uitgangspunt vormt om de diligentie van de verzoekende partij te beoordelen.

9. Verzoekster stelt in essentie dat zij “een eventuele beslissing” niet eerder kon aanvechten dan nadat zij voldoende kennis had van het bestaan en de draagwijdte ervan. Zij heeft daarom om uitleg verzocht bij brief van 26 oktober 2016 en zij heeft die uitleg pas bij brief van 18 november 2016 van de verwerende partij gekregen.

In tegenstelling met wat verzoekster beweert, brengt deze brief van 18 november 2016 niets nieuws bij wat de feitelijke gegevens betreft.

Uit de gegevens van de zaak blijkt immers dat verzoekster, wat het ene luik van haar vordering betreft, namelijk de vermeende beslissing – door verzoekster geïnterpreteerd als een verplichting – om “orkest” te volgen, uit eigen initiatief en sinds 17 september 2016 deze les volgt. Wat het andere luik van haar vordering betreft, blijkt uit de gegevens van het dossier dat zij sedert 28 september 2016 voldoende op de hoogte was van het feit dat haar medeleerling niet langer de les samenspel kon volgen. Overigens wist de moeder van verzoekster dit evengoed nu zij hiertegen diezelfde dag op school is komen protesteren. De draagwijdte van één en ander was voor verzoekster toen duidelijk, zodat er geen reden was om enige repliek of verantwoording af te wachten.

Uit wat voorafgaat volgt dan ook dat verzoekster niet met de vereiste spoed is opgetreden aangezien zij meer dan twee maanden heeft gewacht om deze gang van zaken bij wege van onderhavige vordering te bestrijden. Het bestaan van de uiterst dringende noodzakelijkheid van de vordering is tegengesproken door het gebrek aan diligentie.

10. Er is niet voldaan aan ten minste één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die cumulatief vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden toegewezen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt de vordering.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op een rolrecht van 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, die verschuldigd is aan de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 5 december 2016, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Bruno Seutin,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

Bruno Seutin